

ACC. N:R M. 11960:1,

Äknamn var mera vanligt förr än nu.
När husbönderna var svåta och orodiga mot
tjänarna kunde det hända att de fick
sina titlar. Här var äknamn som
Häbben Barken Lyvaren Skryderens Lampan
Storsten m fl. Li var det slaktarna
de hade sina äknamn, ibland var det
den ena som gav den andra rednamn
som det kallas på skånska Här var en
som var från Torpa härad han kallades för
Farringen, en som var från Uggleby den
kallades för Ugglan. Rödler han var räddt
Lammen han var stor och tjock Denna namn
användes när de skulle tala om dem
Ibland kunde en hel familj få namn
här var hjette-dus de var stora och starka
här var gusidus de hade gille gästahus
med dans och kortspel

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 80

Gränja mellan rocknabarna har jag
ej hört talas om, men emellan drängarna
och industriarbetarna var i många år
ovänskap, som kunde övergå till slagmät
Smätningen skulle de alltid skämta
med. Då smätningen eller göinga
kom till Skåne att rika arbets och de frågade
var de varit från sade de från Smätand
gånas, men när de fått tjänat lite
pengar och de skulle resa hem sade de att
de skulle resa till det stora Kronobergstän
Smätningen sa om Skåningen han har
ladorna fulla och lite väl erjar han till mig
Dit var en gång en göing som ^{kom} körande
så hade han sin kvinga med sig och som
satt i ranghalmen, då han kom förbi en
skånskbond, sade denne hur mycket kostar
gäsen, göingen svarade gäsen kunde han inte få
II köpa men äggen kunde han få

Då någon kom körande på stötten och hade
 grimman på hästen kunde de se att det var
 en skogbo, att vagnarna hade olika
 ljud här jag ej hört men då gångarna
 kom körande med sina långa stegar
 var det långt mellan fram och bakhynd
 så stäbarn, hvaren får ha sak om sej
 såde stäbarn om gångs ljuden.

Farnfarskaren Olof Christofferson var den
 första som köpte bil här i Åstun
 det var en gammal ford. den hade två
 ljud då den gick utfärsbacka sådde folk
 att den så Olof olof olof men när den gick
 utfärsbacke Christoffers Christofferson Christofferson
 Det var en tid då den bodde många kattare
 i Uggelarp och Ljuvar i Åstun, då såde de
 Åstun Ljuvar och Uggelarpa kattare

Står i tiden reste inte folk så långt, de blev mest boende i samma socken som de var födda. Så blev sockenborna i stället med varandra och kom att umgås med varandra. Då de skulle kära till stan med spannmål var de alltid muna om att ha sällskap med sina grannar, då de skulle kära hem var de alltid lite druckna och då kunde det hända att de kom i luven på varan då var det bra med starka nabor. Nu är den tiden för länge sen förbi. Alla med äknamn äro döda, nu är det straffbart att ge folk äknamn. Nu är det andra problem nu får de vardera varandra bättre om de skall kunna få utrettat sitt arbete.

III
Hur det kommer att gå med den nya kommunindelningen vet vi väl inte riktigt än, men att det blir lite gnisser det förstår vi nog.

Hägnader!

Inhägnader av trä har väl ej förekommit här på slättbyggen, då här var så art om virke. Kratt och fålad markerna inhägnades med sten och jordvallar, även häradets och sockengränserna var av sten och jord. Här mellan Fem Alstad och Lilla Alstad är en vall som går ifrån Linsholmens gräns i norr till Västra Wisestad gräns i söder cirka en halv mil lång. Den var på samma gång inhägnads gräns för Alstads krattmark. Dessa vallar byggdes av sten och jord först lades stenen och grädes en grop och jorden lades upp på stengärdet. Då det skuffa vara stängsel för djuren sattes slänbuskar och på vallar här växte även andra träd och buskar hagtorn hassel Lärnsas asp björk, pilträd planterades till släjd.

ACC. N:R M. 11960:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Gårdesgårdar hade de även omkring
trädgårdarna av sten och jordvall, här
planterades pommor och kässbärsträd,
numera har de rätt hagtarns häck på
vatten. Färr hade de en plantering som
de kallade pilehaven. Det var en liten
ängsbit, här hade de rätt flera rader rödspit
pilen kallade skogbon för skärbog
Dilebrännre och torv var skärbons eldbrand
Då träden rättes i en grän till två ägar
rättes de den ena pilen så den lutade över
den enas ägar och den andra över den andras
Nu mera rätttes alltid gränsen mitt i vallen
så får de dela lika av sten och träd
Stenen är nu mest tagen från vallarna
och använd till vägbyggnad men
vallarna ligger på flera ställen som
ett minne från en förgången tid

ACC. N:R **M. 11960:7.**

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

De i Skanör ljuny och vid Falsterbo har de
en annan sorts vallar, de äro av grästerr
och ritketång en tre alnar breda och lika
hoga. De äro väl byggda för att hindra
sندن för att begrava ikerjorden och träd
gårdarna även som stängsel för djurens
som här går lösa på bete. Vid enskiftet
omkring 1812 i Lilla och Fria Alitud upphörde
dessa gårdsvallar som förut omtalas
att användas till stängsel då krattmarkerna
styckades och lades och bebyggdes, en del av
stenen från vallarna användes då till grund
för byggnaderna, men ännu kan man
träffa på de vallarna är aräda och ser ut
som de är lagda för flera hundra år sen
Nu mera används tågträdsstängsel
för betesfällarna delvis med elektrisk ström